

int. ill. sive in collectione Izeziana. Si enī hū potest, ut Opus Ἐπεικόν nomine Poëty
nam illas complures fuerint collector Izezianus qui in iisdem versati fuerant tempore
dem aliis quibus Homen Hias atq; Odysseus. Erant rū tempora illa media inter
temporales plissis cædem. & Scoporias, quos Epic. Cycl. term. nos describit Proclus.
cā p̄f. Poëtis hū ipsi Cycl. Epicis, cum fuerint Graecorum antiquissimi, Λέξεις
dūs p̄f. fū. Se sūi cuiusq; seculi proprias observarunt Gramatici, in Lexica prouide
iū. mū. referendas. Constatabant a Lexica vetusta e Schol. astis pro Alphabeti serie
edito discessit. Sed ea demum Alphabeti serie qua disposita fuerant ipsa Scholia
mōnū dū sc. sub rota prima, qualiscunq; demum ea fuerint, & casu in tempore
geliōm ab. quo, ut in auctor cujus Λέξεις fuerant, legebant, occurrunt; non a
sub rota sententiae præcipua, nec origine vocis primaria. Erant ergo
& Poëtis Epicis sūi quoz Scholia sūe. Hinc nū fallor, emanabant nostra
quoq; op̄is Izezianū Scholia in quibus vñscerunt quoz Scriptorū fēsh-
ti. monia ad vocans. Plane ut ex Ep. co ille Cyclo Opere Izezianū etiam
alij forma emanarit. In multis tū ab Epic. Cycl. forma ad modū di-
tonum versa. Nulla aūdiō esse in Operā Izeziano Librorū dionysii Lepsius
vestigia. Et ne quidem Polemonis, quā ipse dionysianae collectionis
formam innovavit. Nec aliorum, si hui. fuerint, quā possea quid novi
cepto a decessorib; Operi atulerint. Inbus autem partib; constare
vocis: Τερψικόρις, Οπεικόρις & Μετεπικόρις. Cuic p̄ ad sem-
inorā Homenicis antiquiora, coera atq; recentiora referant, ea vīa sa-
picio sūi comode complectens, quae in coera sibi Cyclo Epico fū. Se festis est
Proclus. Sed tibi ipse brevior esse ferit, qm ut Homen Iliadē cap-
lū. tū. sciam. Adeo longe ab eo abest, ut prar sit reliquias Cycl. Epic. Poëtis
vīte integris capiendis. Haq; Epitomen esse suspicor junioris cuiuspiam seu
Poëtis seu Gramatici, quā tū sua antiquiorib; Cycl. Epic. Poëtis de-
buerit. Carmelis genus est idem quod Epicis omnibus commune fuit, Hexa-
metri. Aliud ab eo, cu: magis asseverat Izezus ipse, Politici. Fecit
hoc ut ap̄ius inferens suis ipsa Poëtanū vība, quōd conven-
de viderent, nec insitūdam Epitomen præter modum augere. In illo
ane censu erat Lesches, cuius versum noster hoc ipso, quod datus fragmen-
to descriptus. Hoc tantummodo dīscimū, ut quae Lesches tonica con-
asperat, eadem ipse in dialectū Ioniacā translulet. Leschem certe
ita in inedita Homen Metaphras. memorat Ido. Izezus quās hū ipse
oculū usurpans, atq; inde hauerit quae ad Homenum de rebus Tro-
cis sup̄p̄leūdūm facerent. Nec Leschem modo, verum in Stechonū
vība Izezus illa sunt:

Εἴτα λοιπόν μοι μετ' ἀντὰ μάχοις τὰ ἐπολέμους,
Κατὰ λεπτού τὰ βύρυτα σείως πεπλατυβυρύνους,
Οὐτος δέ πάντας ανεγνωκας Ομήρος, Στησιχόρος,
*Ευεπιδολικόφρωνας, Κολλεδος τε καὶ Λέχας,
καὶ Δικτυον βυργεαφάμηνον καλος τὴν Ιλιάδα.
Τευφιοδορεας, Κοίτον· καὶ εὐαλον βιβλία·
Οὐκ ἀγαπῶ πομερέστερον οὔτος ἐξηκούσων
καὶ τοτε τηματι βραχῖ πάντα βυρκεκλειστα·
Οπος πᾶς ο βραλομῆνεν πορον βραχυτάτω
Ανεργοκένταρ τοῖς πολλοῖς δοκον βιβλιοθήκαις.
Helenam laesisse dicit Stechonus in sensuq; sensisse de rebus, ut videtur,

3

30

Nimirus Proclus in Christoma-
thia ap. Photiu, cod. 239. an-
tor est, in ep̄ile cyclus a cœl-
e terra congruē perduxisseq;
fabulos Gōdū de dy ei alij
nūcī mystic uanady yḡas
ex diuin Troiā, et qui he feci-
tus est reditum Ulysi in Ita-
can.

p. 802.

ex dodwello exd. b. usq;
repetit. 1. t. Fabrit. B. 61.
gr. c. 1. c. V. d. 8.

*I. Euphronias, Δυκόφ.